

APROVADA INICIALMENT PLE ORDINARI 21 DE NOVEMBRE 2012

PUBLICACIÓ INICIAL BOP 281 DE DATA 24/11/12

PUBLICACIÓ DEFINITIVA BOP 311 DE DATA 31/12/12

ORDENANÇA RURAL I REGLAMENT D'USOS I COSTUMS D'APLICACIÓ EN EL TERME MUNICIPAL DE BELLREGUARD

CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 1. Objecte.

Article 2. Vigència.

CAPÍTOL II. De la delimitació de les finques rústiques.

Article 3. Límits.

Article 4. Tancament de finques limítrofes.

Article 5. Distàncies i separacions a carreteres, camins i sendes en el tancament de finques.

Article 6. Distàncies i separacions a sèquies en el tancament de finques.

Article 7. Tancaments de parcel·les en xamfrans a camins rurals.

CAPÍTOL III. Distàncies de les plantacions a límits.

Article 8. Plantacions d'arbres.

Article 9. Tall de rames, arrels i arrancada d'arbres.

CAPÍTOL IV. De les construccions.

Article 10. Construccions i obres d'infraestructura agrària.

Article 11. Hivernacles.

Article 12. Cremadors.

CAPÍTOL V. Drets i deures dels propietaris.

Article 13. Prohibicions.

Article 14. Deures dels propietaris de finques rústiques.

Article 15. Drets dels propietaris.

CAPÍTOL VI. De les cremes agrícoles.

Article 16. Normativa aplicable.

Article 17. Normes a seguir en la realització de cremes.

Article 18. Prohibicions específiques en este àmbit.

CAPÍTOL VII. Dels màrgens.

Article 19. Propietat del marge.

Article 20. Neteja i manteniment dels màrgens.

Article 21. Dels cavallons i parets mitgeres.

CAPÍTOL VIII. Dels camins públics i privats.

Article 22. Propietat pública dels camins rurals.

Article 23. Propietat privada dels camins rurals.

Article 24. Sendes de pas de domini públic.

Article 25. Conservació dels camins.

Article 26. Normes i usos.

Article 27. Usos sotmesos a autorització.

Article 28. Procediment per a l'autorització.

Article 29. Responsabilitats en la utilització de camins.

Article 30. Depòsit de materials en camins rurals.

Article 31. Estacionament de vehicles per a càrrega i descàrrega en camins rurals.

Article 32. Prohibicions d'abocaments sòlids o d'aigües a camins públics.

CAPÍTOL IX. De la protecció dels sistemes hidràulics.

Article 33. Protecció de les infraestructures.

CAPÍTOL X. De les parcel·lacions de finques rústiques.

Article 34. Finques rústiques.

CAPÍTOL XI. Del cadastre immobiliari de rústica.

Article 35. Obligació de la inscripció cadastral.

CAPÍTOL XII. De la Guarda Rural.

Article 36. Funcions de la Guarda Rural.

CAPÍTOL XIII. Comercialització de productes del camp.

Article 37. Recepció de mercaderia.

CAPÍTOL XIV. De les infraccions i sancions.

Article 38. Tipificació d'infraccions administratives.

Article 39. Classificació i competències.

Article 40. Quantia de les sancions.

Article 41. Infraccions que suposen delictes o afecten a altres organismes.

Article 42. Reposició.

Article 43. Prescripció de les infraccions.

Article 44. Procediment sancionador.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA. –La Comissió Tècnica de Valoració i Arbitratge.

ANNEX:

I - Model Guia Conduïx.

II – Mesures usades tradicionalment en l'agricultura valenciana.

III- Definicions.

CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 1. Objecte.

L'objecte de la present ordenança és la regularització dels usos i costums dins del sòl classificat com a no urbanitzable en qualsevol de les seues qualificacions, de conformitat amb el planejament vigent en cada moment, que s'estan practicant al terme municipal de Bellreguard, amb la finalitat d'adaptar-los al marc social actual.

Article 2. Vigència.

1. La present ordenança entrarà en vigor d'acord amb al que s'establix en l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Regim Local, sent vigent mentre no siga derogada, suspesa o anul·lada pel mateix Ajuntament.
2. El Consell Agrari Municipal de Bellreguard, òrgan de participació i col·laboració de caràcter consultiu en relació amb les competències de l'Ajuntament de naturalesa agrària, a la vista de les dades i resultats que subministre l'experiència en l'aplicació de la present ordenança, proposarà al Ple de l'Ajuntament totes aquelles reformes que considere oportunes en ordre a la seua millora o aclariment.
3. Qualsevol proposta de modificació, derogació o suspensió que afecte a esta ordenança requerirà informe previ no vinculant del Consell Agrari Municipal de Bellreguard.

CAPÍTOL II. De la delimitació de les finques rústiques.

Article 3. Límits.

Totes les finques rústiques i els camps del terme municipal de Bellreguard hauran d'estar delimitades per mitjà de partions o fites, entenent-se per tals qualsevol senyal que siga acceptat pels propietaris limítrofs (pedres, sèquies, canals de regatge, màrgens, tanques, etc.).

L'Ajuntament podrà requerir als titulars de les finques ja delimitades o que es delimiten, a partir de l'entrada en vigor d'esta ordenança, l'acta de la dita delimitació. El dret de cada propietari a delimitar la seua propietat, de conformitat amb l'article 384 i següents del Codi Civil, i l'exercici d'este, de conformitat amb l'article 2.061 de la Llei d'Enjudiciament Civil de 1881, que està vigent en virtut de la disposició derogatòria única de la Llei d'Enjudiciament Civil 1/2000 de 7 de gener, es resol per mitjà d'expedient de jurisdicció voluntària amb intervenció judicial i que prèvia a este podrà sol·licitar-se la mediació del Consell Agrari Municipal de Bellreguard per a procedir a la delimitació de les propietats per mitjà de personació en el camp dels membres que ell mateix assigne a este efecte, en presència dels respectius propietaris per a evitar la intervenció judicial.

Pel que fa a la delimitació dels béns patrimonials i demanials, i en especial els camins rurals, sèquies i desaigües la titularitat dels quals l'ostenta l'Ajuntament de Bellreguard o qualsevol altra administració pública, els articles 4 i, principalment, 82 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Llei Reguladora de les Bases de Règim Local, contemplaven dins de les prerrogatives de les entitats locals, dirigides a la protecció dels seus béns, la potestat de delimitació, assenyalant que este últim precepte s'ajustarà al que es disposa en la legislació del Patrimoni de l'Estat i, si és procedent, en la legislació de la forest. Este precepte de la Llei 7/1985 introduïx la supletòria directa de la normativa legal de l'Estat en esta matèria respecte a la regulació portada a terme per les comunitat autònomes en el seu propi àmbit competencial, sense oblidar la legislació bàsica comuna a la qual ens hem referit.

D'altra banda, l'article 44 del Real Decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals, reconeix als ens locals, entre altres potestats, la

d'exercitar la delimitació per a la protecció dels seus béns i de conformitat amb l'article 44 abans esmentat, la delimitació consistirà a practicar les operacions tècniques de comprovació i, si és procedent, de rectificació de situacions jurídiques plenament acreditades.

Article 4. Tancament de finques limítrofes.

El dret al tancament de les finques es materialitzarà després de la sol·licitud prèvia de llicència d'obra menor, (**exempta de taxes**) d'acord amb les següents característiques i regles:

a) Tancament amb fil d'aram i teles transparents:

El tancament es podrà realitzar pel límit de la propietat. Si no es posaren d'acord els propietaris de les finques limítrofes per al tancament amb filat d'aram o tela, podrà fer-lo un d'ells dins del terreny de la seua propietat. En cas de no haver-hi fites visibles, s'entendrà com si les finques estigueren amollonades. L'alçària màxima de la tanca serà de 3,5 m comptats des del nivell del camp que es va a tancar.

Quan es pretenga col·locar piquetes i tela metàl·lica es requerirà la preceptiva llicència municipal (permís d'obres).

b) Tancament amb bardisses mortes, seques o de canyes mortes.

El tancament es podrà realitzar pel límit de la propietat. Si no es posaren d'acord els propietaris de les finques limítrofes per al tancament amb bardisses mortes, seques o de canyes, podrà fer-lo un d'ells dins del terreny de la seua propietat, l'alçària màxima de tancament serà fins a 3,5 m, retirant-se mig metre del límit per cada metre de major elevació o fracció.

c) Tancament amb bardisses vives

El tancament es podrà realitzar pel límit de la propietat. Si no es posaren d'acord els propietaris de les finques limítrofes per al tancament amb bardisses vives, podrà fer-lo un d'ells dins del terreny de la seua propietat, respectant la fita mitgera en tota la seua longitud (fites). La separació serà de metre i mig del límit divisor i o centre de la fita mitgera fins a una alçària de 3,5 m, retirant-se mig metre del límit per cada metre de major elevació. Es podrà utilitzar per a la seua realització: xiprer, boix, tuia, baladre i canya, etc. Queden prohibides les espècies espinoses o que poden generar riscos per a les persones o animals.

El propietari de la bardissa estarà obligat a realitzar el manteniment i retallades necessàries per a no sobrepassar l'alçària permesa ni el límit divisor de les parcel·les i que les rames i arrels no perjudiquen als limítrofs. La plantació haurà de realitzar-se de manera que permeta el manteniment de la bardissa des de la seua pròpia parcel·la en tot moment.

Si el propietari de la bardissa viva no s'ocupa del seu manteniment i existeix alguna reclamació davant l'Ajuntament, o bé d'ofici per part de la Guarda Rural o policia local, s'advertirà al propietari de la seua obligació. En cas de negativa o de desistir de la seua obligació, els treballs d'adaptació a la present Ordenança els podrà fer efectius subsidiàriament l'Ajuntament de Bellreguard anant les despeses de tot això a compte i càrrec del propietari de la bardissa.

d) Tancament amb tanca d'obra.

El tancament es podrà realitzar pel límit de la propietat. Si no es posaren d'acord els propietaris de les finques limítrofes per al tancament amb tanca d'obra, podrà fer-lo un d'ells dins del terreny de la seua propietat, respectant la fita mitgera en tota la seua longitud (fites).

L'obra de fins a 2 m d'alçària, per mitjà de tancament, no permetrà el pas d'aigua, llevat que hi haguera dret de desaigüe.

Article 5. Distàncies i separacions a carreteres, camins i sendes en el tancament de finques.

Per a tots els tipus de tancaments enumerats en l'article anterior, regiran les següents normes:

- a) Per a les carreteres que travessen el terme municipal CV-673 i CV-681, les distàncies seran les que marquen la llei de carreteres de la Comunitat Valenciana vigent.
- b) Per a la resta de carreteres locals i camins rurals, el tancament podrà ser el límit i dins dels límits de la finca, a excepció de:

Junt a camins rurals assenyalats com a tals en el planejament vigent, la tanca se situarà fora de l'amplària assenyalada en este.

Junt a camins existents assenyalats en el cadastre rústic vigent, d'amplària superior a 1,5 m, es respectarà una distància d'un pam.

En cas de sendes es respectaran 3 pams de pas i 3 pams de vol a cada costat.

- c) En qualsevol cas, si existira cuneta, es tancaria fora de l'amplària d'esta.
- d) Quan es parla d'amplàries existents, s'entendrà fins a l'aresta exterior de l'explanació d'acord amb la definició que d'esta efectua la llei de carreteres de la Comunitat Valenciana.

Article 6. Distàncies i separacions a sèquies en el tancament de finques.

A més de les disposicions enunciades en l'article anterior, respecte als cursos d'aigua es requeriran el següent:

a) Quan es pretenga efectuar el tancament d'una finca en la fita de la qual existisca un braçal de reg utilitzat per diversos propietaris, a efecte de permetre el pas d'agricultors i regants aigües amunt, en els casos que no existisca senda o camí es respectarà una distància de tres pams com a servitud de pas d'aigua de la vora interior del braçal (popularment un propietari cedix pas d'aigua i l'altre cedix servitud de pas). Es cas que hi haguera camí o senda, el propietari de la parcel·la que dóna dret a camí respectarà sis pams al braçal, tres de senda i tres de volada.

b) Quan es pretenga efectuar el tancament d'una finca en la fita del qual existisca un corrent, s'haurà de comunar esta pretensió a la Comunitat de Regants corresponent, a l'efecte d'adequar-se a les distàncies especificades en les ordenances particulars de cada un dels corrents en el cas que existisquen i si no existiren, s'ajustarà al que s'ha indicat en l'apartat anterior.

c) Quan es pretenga efectuar el tancament de distàncies i separacions a llits de domini públic en el tancament de finques, es regirà pel que es disposa en la Llei d'Aigües i Reglament del Domini Públic Hidràulic, després de l'autorització prèvia de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer.

Article 7. Tancaments de parcel·les en xamfrans a camins rurals.

En les finques que facen cantonada a dos camins rurals o els contigus amb camins de girs pronunciats o bruscos serà obligatori per a permetre la visibilitat del trànsit que les tanques formen xamfrà. El xamfrà serà corb amb reculada de 5 m des del vèrtex.

Capítol III. Distàncies de les plantacions a límits.

Article 8. Plantacions d'arbres.

La unitat de mesura que s'establix per a determinació de les plantacions d'arbres és el pam, equivalent a 22,65 cm.

A l'empara del que s'estableix en l'article 591 del Codi Civil, es regulen en este capítol les distàncies de separació per a la plantació d'arbres.

La distància de separació al límit, dels arbres que es planten junt a les parcel·les limítrofes i junt a una pista i camí seran com a mínim:

Taronges i arbres fruiters a 13 pams; ametlers i oliveres a 13 pams; magraners 20; garrofers 30; figueres 30; moreres 30 i nogueres 30.

El procediment per a mesurar la distància del límit al tronc, s'efectuarà prenent com a mesura la distància de la fita a l'eix del tronc i no a la seua perifèria.

Article 9. Tallament de rames, arrels i arrancada d'arbres.

1. Tot propietari té dret a demanar que s'arranquen els arbres que en avant es planten o nasquen a menor distància de la seua finca que la preceptua en l'article anterior. Este dret només podrà exercitar-se durant els 4 anys següents a la plantació o naixement i, per contra, si esta petició es realitza a partir de 4 anys, perdurarà en la seua posició fins que hagen de ser reposats, circumstància que serà aprofitada pel confrontant per a fer respectar en que s'ha estipulat en matèria de distàncies. S'exceptua l'aplicació d'este article en cas de risc per a persones i béns.

2. Si les rames d'alguns arbres s'estenen sobre una finca o camí limítrof, el titular o usuari amb dret de pas d'estos té dret a reclamar que es tallen en el moment que s'estenguen sobre la seua propietat o sobre el camí, encara que s'hagen guardat les distàncies assenyalades.

3. Si són les arrels dels veïns les que s'estenen al sòl d'un altre, el propietari del sòl en què s'introdueixen podrà tallar-les per si mateix, dins de la seua finca, encara que s'hagen guardat les distàncies assenyalades.

4. Els arbres pertanyents a una bardissa viva mitgera plantada amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta norma es presumixen també mitgers, els quals poden ser eliminats a instància de qualsevol dels propietaris, excepte quan servisquen de fites, cas en què només poden arrancar-se de comú acord entre els limítrofs i es substituiran per qualsevol altre tipus de límit o fita.

Capítol IV. De les construccions.

Article 10. Construccions i obres d'infraestructures agrària.

1. Caseta de ferramentes

En totes aquelles parcel·les rústiques ubicades en sòl no urbanitzable i al servici dels usos agrícola, forestal i cinegètic, podran disposar-se casetes de ferramentes per a guarda d'utensilis i materials necessaris per a l'exercici d'aquells, després de la sol·licitud prèvia de llicència d'obra de conformitat amb el planejament vigent i la llei del sòl no urbanitzable vigent.

Les condicions particulars per a l'edificació d'estes construccions seran les estipulades en el PGOU.

2. Magatzems agrícoles

Regirà la mateixa disposició que en les casetes de ferramentes regulada en el punt 1.

3. Vivendes unifamiliars aïllades

La seua regulació ho serà d'acord al PGOU i la llei del sòl no urbanitzable vigent.

4. Edificacions d'interès comunitari i industrial

La seua regulació ho serà d'acord amb el PGOU i la llei del sòl no urbanitzable vigent.

5. Estacions de subministrament de carburant i servicis vinculats a les carreteres.

La seua regulació ho serà d'acord amb el PGOU i al llei del sòl no urbanitzable vigent.

6. Infraestructures agràries.

Es consideraran així les instal·lacions necessàries per a l'adequada explotació agrícola, ganadera, forestal o cinegètica dels terrenys o la seua millora, sent autoritzades per mitjà de llicència municipal.

Així sí las obres d'infraestructura agrària com ara murs, sèquies, aljubs o depòsits soterrats, canonades, arquetes, casetes allotjament màquines de xicoteta dimensió com instal·lació de reg per degoteig (màxim 6 m² i alçària màxima 3m²) s'entenen incloses en el primer grup que només requereixen llicència municipal i aquelles que requereixen obres permanents d'arquitectura com ara casetes de superfície superior a 6 m², que isca del concepte d'arqueta elevada de gran entitat requerirà l'autorització corresponent de conformitat amb el punt 2.

Article 11. Hivernacles.

a) Els hivernacles que es construïsquen en les finques se separaran, com a mínim, quatre pams del centre del límit mitger, prenent mesures per a recollir les aigües i necessitant llicència d'obra.

b) Per a executar qualsevol tipus d'obres o instal·lacions annexes a l'hivernacle, limítrofes amb carreteres o camins rurals, s'exigirà la prèvia llicència municipal, per a la resolució de la qual serà necessari l'informe tècnic.

Article 12. Cremadors.

En totes les parcel·les ubicades en sòl rústic d'este terme municipal es permetrà la construcció de cremadors amb una superfície màxima de 9 m². S'hauran de separar un mínim de 5 m del límit de la propietat, amidats des de l'exterior de la paret del cremador, i tindran una alçària màxima de 2,5 m. La boca de foc haurà d'estar sempre orientada cap a l'interior de la parcel·la.

Capítol V. Deures i drets dels propietaris.

Article 13. Prohibicions.

Sempre que no conste la tolerància o el consentiment del propietari, siga expressa o tàcita, queda prohibit en les finques rústiques, els seus annexos i servituds el següent:

- a) Entrar a recollir restolls, rames, troncs o palles en finca aliena.
- b) Entrar a recollir cítrics, hortalisses, llegums, verdures, fruites o qualsevol tipus de fruits, ja siguen caigut o no, varetes per a empelts o qualsevol altre fruit, fins i tot després d'alçar les collites, en finca aliena.
- c) Travessar finques alienes qualsevol que siga el mètode que s'utilitze.
- d) Tirar rames, llenyes, canyes, bosses, pedres, envasos, plàstics, enderrocs, deixalles i fems en general en la finca pròpia o aliena.
- e) Tirar abocaments tòxics provinents de sobrants de polvorització en finca aliena.
- f) Abocar aigua de reg (desaiguar) en finca aliena.
- g) Ocupar les sendes de pas existents en els límits de parcel·la.
- h) Adherir cartells i realitzar pintades en l'àmbit rural.
- i) Prohibir la circulació de fruita o productes del camp sense el document que acredite la seua legítima procedència. Este document serà el recollit en l'annex I d'esta Ordenança denominat Guia Conduïx, de Transport o de circulació, amb el contingut que es recull degudament omplit. La mercaderia intervinguda quedarà depositada fins a la determinació de la seua legítima propietat, durant un termini de 5 dies. Finalitzat este termini sense haver-

se acreditat la seua propietat, la mercaderia perible serà alienada per a sufragar els gastos produïts.

Esta prohibició no afectarà per a quantitats de fruits agrícoles inferiors a 20 Kg.

L'acreditació de la mercaderia es realitzarà per mitjà d'albarà, factura o guia de transport que reunisca els requisits recollits en l'annex I o document similar degudament omplit que reunisca totes les dades.

El propietari que es considere afectat per alguna d'estes conductes o altres que considere que li han reportat dany o perjudici a la seua propietat podrà denunciar els fets davant l'Ajuntament, que procedirà en la forma establida, sense perjudici que aquell puga exercitar qualssevol altres accions que li assistisquen en dret.

Article 14. Deures dels propietaris de finques rústiques

Tot propietari de cap o finca rústica està obligat a:

- a) Mantenir franges de 3 m en els límits de la parcel·la en les mínimes condicions de neteja i salubritat exigibles, a efectes que les possibles plagues en cultius o l'aparició de vegetació no desitjada no es propaguen a les finques limítrofes i d'evitar el risc d'incendi.
- b) Mantindre les fites o monjoies en perfecte estat de conservació i visibilitat.
- c) Mantindre els braçals de reg de la finca en perfectes condicions.
- d) Mantindre en perfecte estat de conservació les sendes de pas existents en la parcel·la.
- e) L'observança de les normes que es deriven de la present ordenança.

Article 15. Drets dels propietaris.

Tot propietari de camp o finca rústica té dret a:

- a) Exigir el compliment de la present ordenança a tot aquell que no l'observara.
- b) Denunciar l'incompliment de la present ordenança a l'Ajuntament de Bellreguard.

Capítol VI. De les cremes agrícoles.

Article 16. Normativa aplicable.

Per a la realització de focs o cremes de restolls en la pròpia finca s'atindrà al que es disposa en esta ordenança reguladora de l'ús de foc en la localitat de Bellreguard i de les mesures de prevenció, com a normativa reguladora fonamental en la gestió de l'ús cultural del foc.

Amb sencera observança del que es preveu en la legislació aplicable, la realització de focs i cremes de restolls en la pròpia finca s'adaptarà a les normes i calendari de dates que es preveu en l'ordenança d'este terme municipal, la qual s'adaptarà a les normes que emeta la Conselleria competent de la Generalitat Valenciana.

Article 17. Normes a seguir en la realització de cremes

Els treballs de crema hauran de realitzar-se seguint, en tot cas, les norma que a continuació s'estableixen:

- a) En cas d'alerta i en els dies de fort vent no estan autoritzats, per la qual cosa se suspenen immediatament els treballs de cremes. Si iniciats els treballs es produïra l'aparició dels forts vents, s'actuarà de la mateixa manera. Així mateix, si per part del personal d'este Ajuntament encarregat del control de cremes es considera que no es complixen les normes de seguretat, es procedirà immediatament a paralitzar l'activitat.
- b) Prèviament a la crema s'haurà de netejar de brossa, matoll i qualsevol altra matèria susceptible de cremar en una franja de 2 m com a mínim al voltant del punt en què es vol realitzar la crema.
- c) No s'abandonarà la vigilància de la zona de crema fins que el foc estiga totalment apagat i transcórrega dos hores sense que s'observen brases.
- d) El titular de l'explotació prendrà les mesures tant generals com específiques que s'assenyalen, i en tot moment serà el responsable de tots aquells danys que pugua causar.

e) Totes les persones que advertisquen l'existència o iniciació d'un incendi, hauran d'informar del fet al telèfon d'emergències o bé pel mitjà més ràpid possible a l'Ajuntament o a l'agent de l'autoritat més pròxim.

f) Es realitzarà durant els mesos de juliol, agost i setembre, des de l'eixida del sol fins a les 12 hores. La resta de l'any, des de l'eixida del sol fins a les dos hores abans de la posta de sol. També podran cremar-se males herbes dels margens, canyars o matolls prèviament tallats i condicionats, seguint este mateix procés.

Article 18. Prohibicions específiques en este àmbit

Queda prohibit:

- a) Tirar mistos i puntes de cigarret enceses.
- b) La instal·lació o manteniment de depòsits o abocadors de residus que incomplisquen les condicions legalment establides per a la seua instal·lació.
- c) Tirar fem o qualsevol altre tipus de restes fora de les zones establides a este efecte.
- d) El llançament de coets, globus o artefactes de qualsevol classe que continguen foc o puguen produir-lo.
- e) La crema de residus no vegetals.
- f) La realització de cremes en camins públics i en camins particulars de més d'un propietari.
- g) La realització de cremes en llits de domini públic, així com en vessaments i desaigües.

Capítol VII. Dels margens.

Article 19. Propietat del marge.

El marge sempre pertany a la finca superior, comptant-se a partir de la seua base, la qual marcarà el límit de la propietat i on se situaran les fites de delimitació. Si es produeix el tancament de la finca dins de la propietat, és a dir, havent-se retirat del limítrof tal com

s'especifica en el capítol II, continuarà sent propietat de la finca superior a la qual correspon el seu manteniment.

Si un propietari pretén fer un marge d'obra haurà d'efectuar el mur a partir de la seua base, llevat acord dels limítrofs, cas en el qual es podrà efectuar en la línia intermitja, no podent-se alçar l'obra del sòl de la propietat superior a més de 20 cm.

Si en la part superior del marge elevat transcorre una senda o camí públic, el dit marge es considerarà de domini públic, per la qual cosa es delimitarà la propietat a partir de la dita senda o camí.

Article 20. Neteja i manteniment dels marges.

Tot propietari està obligat a mantenir en perfectes condicions de manteniment o neteja els marges de la seua propietat a efectes d'evitar enderrocaments i invasió de brossa.

Si es produïxen arrossegaments de terra i esta no és restituïda al camp superior pel seu propietari, havent sigut advertit pel propietari del bancal inferior, este podrà, després de notificar-ho a l'Ajuntament, i ser autoritzat per este, escampar la terra dins de la seua propietat i fer-ne ús.

Article 21. Dels cavallons i parets mitgeres.

Els cavallons o parets mitgeres no podran ser banyats per l'aigua de reg que circule pel camp o per conduccions particulars, és a dir, s'haurà de practicar un sobrecavalló a partir del qual s'haurà d'adossar una altra paret per a construir la canal, llevat que conste consentiment exprés del veí.

Capítol VIII. Dels camins públics i privats.

Article 22. Propietat pública dels camins rurals.

Serán camins de propietat pública tots aquells que apareguen encadastrats en els plànols parcel·laris de rústica vigent amb este caràcter, així com les vies pecuàries existents en el terme municipal de Bellreguard. Excepte els casos que el propietari demostre la seua propietat.

Els camins municipals i les vies pecuàries són béns de domini públic i, per tant, no són susceptibles de prescripció ni d'alineació. La titularitat dels camins municipals corresponen a l'Ajuntament de Bellreguard i al se les vies pecuàries a la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient. La creació, classificació, delimitació, amollonament i reivindicació s'efectuaran davant l'administració titular del camí o via pecuària.

Article 23. Propietat privada dels camins rurals.

Es consideraran camins rurals privats aquells que o bé no apareguen encadastrats en el parcel·lari de rústica o bé apareguen amb este caràcter, prestant servei únicament a les finques a les quals este dóna accés.

En aquelles parcel·les ubicades en sòl no urbanitzable es podran crear tots els camins necessaris per al trànsit de vehicles, així com l'ampliació dels ja existents, sempre amb el consentiment de tots els propietaris afectats i per compte d'estos, no sent preceptiva la sol·licitud de llicència municipal. Això no obstant el camí respectarà totes les infraestructures agràries existents.

Quan es transforme una senda de pas en camí privat, l'amplària que mantenia la senda conservarà la seua condició de bé de domini públic.

Els propietaris de camins privats podran tancar-los amb cadena que oferisquen visibilitat, porta o qualsevol altre element que impedisca el pas d'estrany. Si el camí es construeix sobre una senda de pas públic, es podrà tancar respectant la seua amplària legal i sempre que permeta el seu trànsit a peu i enlaire.

Article 24. Sendes de pas de domini públic.

Es consideraran sendes de pas de domini públic totes aquelles que amb este caràcter apareguen en els parcel·lars del cadastre de rústica vigent del municipi de Bellreguard. Llevat que el propietari afectat demostre la seua propietat.

Les sendes de pas tindran una amplària legal de 3 pams de pas i 3 pams de vol a cada costat. Tot propietari estarà obligat a mantenir perfecte estat de manteniment les sendes que passen per la seua propietat, no podent apropiarse de la seua superfície ni impedir el pas amb qualsevol tipus de plantació o ocupació d'esta.

Article 25. Conservació dels camins.

La conservació i el manteniment dels camins privats correspondrà als propietaris.

La conservació i el manteniment dels camins de domini públic correspondrà a l'Ajuntament.

Article 26. Normes i usos.

a) Tots els camins rurals es regiran pel que es disposa en el Codi de Circulació sense una altra limitació que la derivada de les seues característiques, quedant subjectes als usos següents: ramat, animals de càrrega, esplai, passeig, turismes, furgonetes o qualsevol tipus de transport el pes del qual no excedisca de la capacitat del camí.

b) Està autoritzada la circulació de maquinària agrícola i forestal propietat dels veïns que tinguen accés a les explotacions agrícoles o forestals amb les limitacions de càrrega anteriorment enumerada.

c) Exceptuant els casos indicats expressament , la velocitat màxima de circulació serà de 40 km/h.

Article 27. Usos sotmesos a autorització.

Qualsevol altre ús que no estiga comprés en l'article anterior necessitarà autorització municipal, quedant especialment classificats els següents:

- Circulació de vehicles de càrrega superior a la capacitat del camí.
- Transport de materials de construcció excepte quan es tracte de materials destinats a obres ordinàries de manteniment o reparació dels camins o de les finques dels propietaris.
- Circulació de maquinària destinada a prospeccions.
- La realització de ral·lis, carreres de motocicletes i competicions, en general, que suposen un risc de producció de danys en la seua utilització per als usos normals.

Article 28. Procediment per a l'autorització.

La circulació en els camins rurals que requerisquen autorització municipal es regirà per les següents normes:

- a) L'autorització determinarà de manera expressa els camins que s'han d'utilitzar.
- b) Quan l'Ajuntament ho considere necessari, podrà limitar l'autorització a uns dies i unes hores concrets.
- c) Qualsevol modificació que s'haja d'efectuar en els camins per a habilitar-los a la circulació de vehicles serà a càrrec dels usuaris, sempre que siga a petició d'estos. Esta modificació necessitarà ser expressament comunicada a l'Ajuntament en cas de camins privats. En cas de camins públics l'Ajuntament determinarà, tenint en compte si les modificacions tenen caràcter permanent o provisional, el següent:
 - Si les modificacions tenen caràcter permanent, les obres revertiran en el municipi i s'hauran de deixar, una vegada finalitzat l'ús excepcional, en perfectes condicions d'ús i conservació.
 - Si les modificacions que s'han d'efectuar tenen caràcter provisional, l'empresa autoritzada haurà de restaurar el camí al seu estat primitiu.

Article 29. Responsabilitats en la utilització de camins.

- a) Les anteriors autoritzacions s'entenen, sense perjudici de les indemnitzacions als propietaris dels terrenys que s'han d'ocupar amb caràcter temporal o permanent, les quals seran a càrrec de l'empresa autoritzada.

b) En tot cas les empreses autoritzades o els titulars dels vehicles hauran de respondre dels danys produïts en la utilització dels camins rurals, sent al seu càrrec les reparacions que hi siguin necessàries.

c) L'Ajuntament podrà condicionar les autoritzacions a la prestació de garanties o fiances provisionals per a respondre de la correcta realització de les obres i dels possibles danys i desperfectes.

Article 30. Depòsit de materials en camins rurals.

a) Es podrà depositar en els camins rurals, per a la seua entrada a les finques particulars, amb caràcter excepcional i sempre que no puga fer-se en l'interior de la mateixa finca, fem i altres utensilis d'ús agrícola, durant un termini de 48 hores, devent la persona interessada senyalitzar degudament el dit obstacle i, en qualsevol cas, deixar pas suficient per al trànsit de persones i vehicles.

b) Els materials d'obres menors també podran depositar-se temporalment en els camins mentre duren estes obres i en les mateixes condicions i requisits que en l'apartat anterior, sol·licitant la llicència d'ocupació de via pública. Quan es tracte d'obres majors no es podran ocupar els camins rurals.

c) Transcorregut el termini assenyalat en els apartats anteriors sense que s'hagen traslladat els utensilis i materials a una finca particular, podrà l'Ajuntament retirar-los directament i deixar-los dins de la propietat de l'interessat, pagant este es despeses produïdes.

Article 31. Estacionament de vehicles per a càrrega i descàrrega en camins rurals.

Els vehicles estacionats en els camins rurals del terme municipal, per a càrrega o descàrrega de mercaderia, no entorpiran el trànsit rodat i deixaran espai suficient per al pas d'altres vehicles i persones, havent observar a este efecte les normes del Codi de Circulació pel que fa a la senyalització.

Si per les característiques del camí el vehicle estacionat ocupara tota l'amplària de les via impeding el pas d'altres vehicles en trànsit, estos tindran preferència de pas, havent-se de retirar l'estacionat les vegades que siga necessari, menys en el moment de la càrrega i descàrrega d'este.

Article 32. Prohibicions d'abocaments sòlids o d'aigües a camins públics.

a) Queda prohibit llançar o tirar als camins públics els objectes com llenyes, canyes, brosses, pedres, envasos, plàstics, enderroc, deixalles, fems i envasos de productes tòxics, que seran depositats en contenidors o en els llocs determinats per a este efecte.

b) Queden prohibits els desaigües, sobreixidors, canalitzacions o altres construccions per les quals l'aigua de reg o les aigües pluvials aboquen sobre camins rurals, així com qualsevol actuació, fins i tot per mera negligència, que causa estos mateixos efecte, quedant el causant obligat a reparar el dany causat.

Capítol IX De la protecció dels sistemes hidràulics.

Article 33. Protecció de les infraestructures.

El sòl que limita amb els distints sistemes hidrogràfics i d'infraestructura (rius, torrents, barrancs, séquies i pous), definits per línies paral·leles als sistemes indicats, hauran de quedar lliures de tota edificació i de conformitat amb la legislació d'aigua vigent i reglament del domini públic hidràulic i com a mínim serà de 5 m en rius, torrents, barrancs.

Capítol X. Segregació i parcel·lació de finques rústiques.

Article 34. Finques rústiques.

Per a les segregacions i parcel·lacions de finques rústiques es necessitarà la preceptiva llicència municipal de segregació i parcel·lació si és procedent.

En tot cas es respectarà la legislació vigent per la qual es determina l'extensió de les unitats mínimes de cultiu i, per tant, les superfícies mínimes resultants de les llicències de parcel·lació o segregació hauran de ser com a mínim les següents:

Per a parcel·les de regadiu, 5.000 metres quadrats.

Per a parcel·les de secà, 25.000 metres quadrats.

Estes superfícies es modificaran automàticament en cas de canvis legislatius de rang superior a esta ordenança que així ho determinaren.

E terme municipal de Bellreguard es troba qualificat com a regadiu.

A estos efectes s'atindrà al que es disposa sobre el sòl no urbanitzable vigent.

Capítol XI. Del cadastre immobiliari de rústica.

Article 35. Obligació de la inscripció cadastral.

- a) Totes les parcel·les del terme municipal de Bellreguard disposen d'un número de referència cadastral, que consistix en número de polígon i número de parcel·la, la qual servix d'identificació de la finca a tots els efectes.
- b) En aplicació de l'article 77.2 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, de 28 de desembre de 1988, tota transmissió de domini de finca rústica com a conseqüència de venda, herència, donació, etc., està obligada a comunicar-se al Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària de València (o als serveis del cadastre de l'Ajuntament) en el termini de dos mesos, comptats a partir del dia següent a la data de l'escriptura pública, segons s'establix en el Real Decret 1.448/89, d'1 de desembre.
- c) Qualsevol persona física o jurídica intervinent en la transmissió, ja siga el transmissor o l'adquirent, així com persona que els represente, podrà efectuar la declaració de canvi de nom o, si és procedent, de superfície si es tracta de noves parcel·les resultants de parcel·lació.

Capítol XII. De la Guarda Rural o Policia Local.

Article 36. Funcions de la Guarda Rural o Policia Local.

Els agents de l'ordre de l'Ajuntament tindrà les següents funcions:

- a) Policia Local: la vigilància i custòdia del terme municipal de Bellreguard.
- b) Emetre els informes que els siguen requerits pels òrgans i les autoritats municipals.
- c) Totes aquelles relacionades amb el lloc de treball dins de l'àmbit rural que se li encomanen pels òrgans i autoritats municipals.
- d) Actuar d'ofici a l'observar l'incompliment de qualsevol dels preceptes recollits en esta ordenança o en l'àmbit de les seues competències.

Capítol XIII. Comercialització de Productes de Camp.

Article 37. Recepció de mercaderia.

En el moment de l'entrega en els punts de destí de la mercaderia transportada, el receptor d'esta exigirà la guia de transport corresponent que acredite la legítima procedència del fruit que es rep.

El receptor de la mercaderia realitzarà les anotacions corresponents al dors de la guia de les entregues que reba. També anotarà la data i hora en què es faça l'entrega, així com la quantitat rebuda. Les mateixes dades s'hauran també de reflectir en un llibre que haurà de mantenir-se actualitzat i que haurà de guardar durant un termini de cinc anys.

Els receptors hauran de guardar i custodiar durant un any les guies que se'ls entreguen i que haurà d'exhibir-les en el moment que se'ls requerisca per a això per l'autoritat competent.

Si en els punts de destí, caseta de compra o similars, es rep alguna partida que no vaja acompanyada de la corresponent guia transport o que esta estiga caducada, el receptor d'esta prendrà nota del portador o transportista, el seu possible propietari i de la varietat i

quantitat del producte transportat i informarà immediatament a l'Ajuntament de Bellreguard que realitzarà les comprovacions oportunes. En el moment que es derives algun indici de procedència il·lícita de la mercaderia, s'informarà a les Forces i Cossos de Seguretat que tinguen responsabilitat d'Ordre Públic, per a facilitar la labor que realitzen estes forces i cossos en la prevenció de possibles fets delictius.

Capítol XIV. De les infraccions i sancions.

Article 38. Tipificació de infraccions administratives.

L'incompliment, fins i tot a títol simple d'inobservança, del que es preceptua en la present ordenança, es considerarà infracció administrativa.

Si, com a conseqüència de la sustentació del corresponent procediment sancionador, queda demostrada la responsabilitat administrativa en la qual incorre l'autor de determinats fets constitutius d'infracció de tot el que es disposa en la present ordenança, li serà exigible a l'esmentat infractor, a més de la multa que si el seu cas procedisca, la reposició de la realitat alterada per ell mateix, en el seu estat originari així com les indemnitzacions dels danys i perjudicis causats, que seran taxats per la Comissió de Valoració i Arbitratge, constituïda al si del Consell Local Agrari o, si no n'hi ha, per acord d'este.

Quan el Consell Local Agrari actue en funcions d'arbitratge entre les parts que mantinguen un conflicte privat, determinarà la forma en què ha de quedar reparat el dany causat. Esta resolució serà obligatòria per a les parts en els termes establits pel Codi Civil i la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'arbitratge.

Article 39. Classificació i competència.

Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Tindran el caràcter de molt greus la reiteració i la reincidència en les faltes greus.

Són infraccions greus les accions realitzades dolorosament que contravinguen el que es disposa en la present Ordenança, principalment en tot allò relatiu a les cremes agrícoles i usurpació de camins públics, i a més a més quan el dany causat afecte a béns i interessos de tercers causant-los un perjudici directe i d'importància, o creant un risc cert i igualment important per a les persones.

Són infraccions lleus totes les que suposen una infracció temporal de les normes previstes en la present ordenança que no estiguen classificades de greus, i la seua reposició a la legalitat siga realitzada per l'infractor amb caràcter immediat.

L'òrgan competent per a imposar la sanció derivada del procediment instruït a l'efecte és l'Alcaldia, sent esta competència indelegable, fins i tot quan pugua desconcentrar-se en la forma establida en l'article 10.3 paràgraf 2n del Real Decret 1398/1993, de 4 d'agost, per la qual s'aprova el Reglament per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Es tindrà en compte les circumstàncies que, segons cada cas, puguen atenuar o agreujar objectivament la responsabilitat dels culpables i que es tindrà en compte en fixar la quantia de la sanció.

Article 40. Quantia de les sancions.

La graduació de la multa es realitzarà en atenció al caràcter greu o lleu de la falta o infracció produïda.

Les faltes lleus es sancionaran amb multa de 40 a 120 €.

Les faltes greus es sancionaran amb multa de 120 a 240 €.

Les faltes molt greus es sancionaran amb multa de 240 a 600 €.

En tot cas, la quantia de la multa que s'impose haurà de ser ingressada en la Tresoreria Municipal, en els terminis que s'hi assenyalen, no podent abonar-se als agents de l'autoritat denunciants.

En cas contrari, l'Ajuntament procedirà contra el patrimoni de l'interessat, segons preveu la legislació tributària.

Quan la proposta de resolució incloga una multa en quantitat superior a la prevista en la present Ordenança, o excedisca de la competència de l'Administració Local, es podrà elevar a l'autoritat competent per raó de la quantia, que acordarà la sanció corresponent.

Article 41. Infraccions que suposen delictes o afecten a altres organismes.

- a) Quan amb ocasió dels expedients administratius que s'instruïsquen per infracció, dels documents aportats, o de la pròpia infracció es desprengueren indicis del caràcter de delictes o falta del fet, l'òrgan competent per a imposar la sanció, per si mateix o a proposta de l'instructor de l'expedient, ho posarà en coneixements dels Tribunals de Justícia, als efectes d'exigència de les responsabilitats d'ordre penal en què hagen pogut incórrer els infractors.
- b) Quan la denúncia afecte a fets d'indole penal i, per tant, competència del jutjat d'instrucció, es remetrà immediatament a l'òrgan judicial competent, abstenint-se l'Ajuntament d'instruir cap procediment mentre no haja recaigut resolució judicial sobre el tema.
- c) Els fets constitutius de presumptes infraccions administratives sotmeses a legislació sectorial específica seran comunicats per l'Ajuntament a l'Organisme competent per al seu coneixement i, si és procedent, instrucció del corresponent sancionador.

Article 42.- Reposició.

Finalitzat el termini determinat per l'Administració perquè l'infractor porte a terme les actuacions de reposició de les coses a l'estat anterior a la comissió del fet punible, sense que estes s'hagueren executat, l'Administració actuant optarà, en el termini màxim d'un mes, entre l'execució subsidiària, o l'atorgament d'un nou termini per a la realització de les actuacions necessàries per l'inculpat. L'incompliment d'este termini se sancionarà amb la multa que corresponga a la infracció originària, imposada en el seu grau màxim, i a la concessió d'un nou termini d'un mes. Passat este segon termini, l'administració procedirà a l'execució subsidiària, sent les despeses a càrrec de l'infractor.

En cap cas, la infracció pot suposar un benefici econòmic per a l'infractor, per tant, quan la suma de la sanció imposada i del cost de les actuacions de reposició dels béns o coses al seu primitiu estat llançara una xifra inferior al dit benefici, s'incrementarà la quantia de la multa fins a assolir el seu muntant.

En els casos en què la restauració de l'ordre infringit no exigira cap actuació material ni existiren tercers perjudicats, la sanció que s'imposa a l'infractor no podrà ser inferior al benefici obtingut amb l'activitat il·legal, encara que la seua quantia supere la sanció màxima prevista en l'article 41.

Article 43. Prescripció de les infraccions.

La prescripció de les infraccions se produirà pel transcurs d'un anys des de la data en què s'hagueren comés o, si esta fóra desconejada, des de la data en què haguera pogut incoar-se el procediment sancionador. S'entendrà que pot incoar-se el procediment sancionador quan apareguen signes externs que permeten conèixer els fets constitutius de la infracció.

En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat, o la de l'últim acte amb què la infracció es consumisca.

Les infraccions realitzades sobre zones o espais de domini i ús públic no tindran prescripció.

Article 44. Procediment sancionador.

1. Serà regulat en el Real Decret 1.398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'exercici de la Potestat Sancionadora, tenint en compte que es procurarà que l'òrgan instructor siga el regidor responsable de l'àrea (encara que podrà ser-ho un altre regidor o funcionari).

2. Quan la denúncia es referisca a fets que siguen competència del Jutjat de Primera Instància i Instrucció, es remetrà immediatament a l'òrgan judicial competent, abstenint-se

l'Ajuntament d'instruir procediment sancionador mentre no haja recaigut resolució judicial sobre l'assumpte.

Disposició adicional única.

DE LA COMISSIÓ DE VALORACIÓ I ARBITRATGE

1. Funcions. Dins del Consell Local Agrari es crearà la Comissió de Valoració i Arbitratge, que tindrà com a principals funcions les següents:

L'emissió de laudes d'arbitratge d'equitat sobre qüestions relatives a estes ordenances, o a altres, relatives al sector agrari, sotmeses al seu coneixement, amb subjecció al que es preveu en la Llei 36/88, de 5 de desembre.

L'emissió d'informes i valoracions com a resposta a una denúncia o reclamació d'algun propietari, sobre qüestions relatives a estes ordenances, o a altres relatives del sector agrari, sotmeses al seu coneixement.

Quan la Comissió entenga que la qüestió que es planteja no és de la seua competència, podrà declarar-se incompetent en la matèria, i així ho comunicarà al Consell Local Agrari, el qual informarà d'este fet al denunciant o, si és procedent, als interessats a sotmetre's a l'arbitratge, sense que càpiga cap recurs contra esta resolució.

La present ordenança entrarà en vigor el dia següent de ser publicat el seu text en el Butlletí Oficial de la província.

ANNEX 1

GUIA CONDUÏX

DADES PROPIETARI O VENEDOR

Nom i cognoms:

.....

NIF/CIF:.....

Telèfon:.....

Denominació

Social:.....

.....

Domicili.....

.....

Localitat:.....

UBICACIÓ PARCEL·LA I DESCRIPCIÓ MERCADERIA

Denominació finca i

parcel·la:

.....

Partida:

.....

Municipi:.....

.....

Superfície:.....Tipus de producte:.....

Varietat:

.....

Pes aproximat:.....

DADES TRANSPORTISTA:

Nom i cognoms:

.....

NIF/ CIF:.....

Telèfon:.....

Denominació

Social:.....

Domicili.....

Localitat:.....

Tipus, marca i model del vehicle:.....

Matrícula

vehicle:.....

DADES COMERCIANT, SOCIETAT O ENTITAT COMPRADORA

Nom i

cognoms:.....

Denominació

Social:.....

NIF / CIF:.....

Telèfon:.....

Domicili.....

Localitat:.....

.....

Punt de destí de la

mercaderia:.....

Data i organisme que l'expedisca:

.....

.....

**RECEPCIÓ DELS PRODUCTES AGRARIS EN ELS PUNTS DE DESTÍ, CASETES DE COMPRA O
SIMILARS.**

Quantitat

rebuda:

Varietat:

.....

Data entrega:Hora entrega:

.....

Observacions:.....

.....

.....

.....**NOM I COGNOMS PERSONA ENCARREGADA DE LA RECEPCIÓ:**

.....

.....

....FIRMA DEL RECEPTOR

ANNEX II

MESURES USADES TRADICIONALMENT EN L'AGRICULTURA VALENCIANA

VOLUM	ALMUD	4,1375 litres
	ARROVA (per a oli)	11,93 litres
	AUMBRE	2,9825 litres
	BARCHILLA	16, 75 litres
	CAHIZ	201 litres
	CÀNTER	10,77 litres
	MESURÖ (per a àcids)	4,15 litres
	QUARTÀ (per a àrids)	1,046875 litres
	QUARTÀ (per a líquids)	0,619375 litres
	VARA CÚBICA	0,743677416 m ³

CABAL	FILA	69,627 litres/segon
	PLOMA	41,7762 m ³ /dia
	TEULA	300,78864 m ³ /dia

PES	ARROVA	12,78 quilograms
	LLIURA	355 grams
	ONÇA	29,5833 grams
	QUINTAR	51,12 quilograms = 4 arroves

ÀREA	BRAÇA	4,155482 m ² = 81 pams
	QUARTÓ	207,7741 m ²
	FANECADA	831,0964 m ² = 200 braces = 4 quartons
	JORNAL O CAFISSADA	4.986 m ² = 6 fanecades
	VARA QUADRADA	0,820836 m ²
	HECTÀREA	10000 m ² = 12 fanecades

LONGITUD	METRE	4,415 pams
	LLEGUA	6,037092 quilòmetres
	PAM	0,2265 metres
	POLZADA	25,4 mm
	VARA	0,906 metres

SENDA DE FERRADURA	4 pams pisables = 1 vara
A partir de 2 pams d'alçària	8 pams d'amplària
CAMÍ CARRETER	12 pams = 2,718 metres

ANNEX III

Corredor o canal mare: canal principal que ve del pantà, són propietat de la Comunitat de Regants Riu d'Alcoi.

Braçal de terra o canal d'obra: és un canal de terra o d'obra, propietat de cada parcel·la, servix per a donar dret d'aigua als següents i per a regar el propietari de la parcel·la. S'està obligat a mantindre'l net i en condicions.

Desaigües o escorrentia: Canal natural o d'obra al qual s'aboquen les aigües sobrants.

Séquia Mare: llit natural que recullen aigües, nascudes o sobrants i va a abocar al mar.

